

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **R. C.**, zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem se sídlem Praha 3, Ondříčkova 1304/9, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.2.2013 č.j. MSK 4568/2013, sp. zn. DSH/1598/2013/Zez, **o obnovu řízení**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 11.2.2013 č.j. MSK 4568/2013, sp. zn. DSH/1598/2013/Zez žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí, oddělení správních činností, zn. MUFO 24748/2012 ze dne 13.12.2012, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 125c odst. 1, písm. f), bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění. Uvedeného

přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 5.9.2011 v 11.50 hod mimo obec v katastru obce Metylovice na silnici I/56 při řízení motorového vozidla VW Golf, RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 90 km/hod, neboť mu byla Policií ČR naměřena rychlost 124 km/hod a při zvážení možné odchylky měřicího zařízení 120 km/hod. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 4.000,- Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 4 měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že se žalovaný nevypořádal přezkoumatelným způsobem s odvolacími argumenty žalobce, když žalobce namítl, že původní důkazy, tj. vytištěné fotografie lze považovat za důkazy nepravdivé ve světle jejich posouzení podle podmínek uvedených v návodu k obsluze měřicího zařízení. Jestliže žalovaný tvrdí, že žalobce nevyčerpал řádné opravné prostředky, pak ve správním řádu není nikde explicitně stanoveno, že v tomto případě nelze povolit obnovu řízení. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3As 58/2007-117. Dále žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného o tom, že návrh na použití rychloměru bylo možno uplatnit v původním řízení. Podle žalobce důkazní břemeno v řízení o přestupku leželo na správním orgánu a není možno žalovanému klást k tíží, že si důkazy na svoji obhajobu neobstarával sám již v průběhu předchozího řízení. Žalovaný si také nesprávně vyložil zásadu koncentrace řízení, pokud tvrdil, že navrhovaný důkaz žalobce uplatnil až v odvolání.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 11.2.2013 č.j. MSK 4568/2013, sp. zn. DSH/1598/2013/Zez, připojeným správním spisem Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí, odboru vnitřních věcí a obecní živnostenský úřad, oddělení správních činností, připojeným spisem žalovaného sp. zn. DSH/1598/2013-Zez a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení o přestupku, že žalobci dne 5.9.2011 v 11.50 hod na silnici I/56 mimo obec Metylovice byla naměřena rychlost 124 km/hod v místě, kde je povoleno max. 90 km/hod, po odpočtu odchylky měřicího zařízení je výsledná rychlost 120 km/hod. Lustrací bylo zjištěno, že žalobce má již záznam ze dne 22.9.2010 podle § 22 odst. 1, písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., proto nebylo možno přestupek vyřešit v blokovém řízení a z tohoto důvodu bude postoupen k dalšímu projednání správními orgány. Žalobce se na oznámení k přestupku vyjádřil tak, že prohlašuje, že dle rychloměru ve vozidle jel rychlostí 115 km/hod. Oznámení je podepsáno žalobcem a nečitelným podpisem policisty a vedoucím oddělení npor. Mgr. Bc. J.K.;

- z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 5.9.2011, že v něm je popsán stejným způsobem shora uvedený přestupek žalobce. K záznamu o přestupku jsou připojeny snímky vozidla žalobce;
- z ověřovací listu č. 32/11, že silniční rychloměr POLCAM PC 2006 v.č. 1325PL-2008 byl ověřen dne 8.3.2011 s výsledkem zkoušky, že naměřené hodnoty odpovídají údajům výrobce a požadavkům obecné povahy č. 011-OOP-C005-09 s tím, že konec platnosti ověření je 7.3.2012. K tomu je ve správním spisu přiloženo osvědčení č. 1845/08/022 Policie ČR T. P., jakožto oprávnění k používání systému POLCAM ve všech jeho modifikacích uvedených ve schválení typu;
- z přípisu žalobce adresovaného Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí, odboru dopravy, v němž uvádí, že na předmětné komunikaci, kde je povolena rychlost 90 km/hod, jel rychlostí 115 km/hod;
- z předvolání k ústnímu jednání k Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí, že žalobce byl předvolán na den 16.11.2011 ve 14.00 hod k projednání přestupku. K předvolání je přiložena doručenka, podle které žalobce toto předvolání převzal oproti vlastnoručnímu podpisu dne 21.10.2011;
- z přípisu žalobce ze dne 11.11.2011 adresovaného správnímu orgánu I. stupně, že žalobce oznámil, že do 20.12.2011 je mimo republiku a prosí o sdělení náhradního termínu;
- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 16.11.2011, že správní orgán nepovažoval omluvu žalobce za náležitou, jelikož ničím nedoložil důvod svého pobytu v zahraničí, a přestupek byl proto projednán bez jeho účasti;
- z rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí, odboru vnitřních věcí a obecní živnostenský úřad, oddělení správních činností ze dne 16.11.2012, že žalobce byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125 odst. 1, písm. f), bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. a podle ust. § 125c odst. 4, písm. e) a § 125c odst. 5 téhož zákona mu byla uložena pokuta ve výši 4.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 4 měsíců. Současně byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Součástí správního spisu je dále odvolání žalobce ze dne 18.12.2011. O tomto odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 1.2.2012 tak, že je odmítl jako opožděné. Spis obsahuje podání žalobce ze dne 19.11.2012, kterým se žalobce domáhal povolení obnovy řízení ve shora uvedené věci a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž tuto žádost zamítl jako nedůvodnou.

Podle ust. § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

Podle odst. 2 téhož ustanovení účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do tří měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

Z uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že jedním z hlavních důvodů obnovy řízení je existence dříve neznámých skutečností a důkazů, které musí v době původního řízení objektivně existovat. Podmínkou, aby tato skutečnost mohla být důvodem obnovy řízení je ovšem to, že ten, v jehož prospěch tyto důkazy svědčí, je nemohl v původním řízení uplatnit bez svého zavinění, ať už úmyslně nebo z nedbalosti. Tyto důvody a podmínky jejich uplatnění je povinen nejen správní orgán ve správním řízení, ale i soud v rámci řízení o žalobě na přezkoumání správního rozhodnutí zkoumat z úřední povinnosti.

První žalobcovou námitkou uplatněnou v žalobě bylo, že se žalovaný nevypořádal přezkoumatelným způsobem s jeho námitkou uvedenou v odvolání, že „původní důkazy, tedy vytištěné fotografie lze považovat navíc za důkazy nepravdivé a to ve světle jejich posouzení podle podmínek a návodu na obsluhu“.

V žádosti o povolení obnovy řízení ze dne 19.11.2012 žalobce uvedl, že až nyní, v rámci řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů se seznámil s kompletní dokumentací o přestupku a dověděl se, že existuje návod k obsluze silničního rychloměru POLCAM PC 2006. Namítal, že správní orgán při rozhodování o přestupku vycházel výhradně z údajů ve spise, přičemž dospěl k jednoznačnému závěru, že jel rychlostí 125 km/hod. Okolnosti uvedené v návodu k obsluze rychloměru při dokazování evidentně nebyly vůbec vztahy v úvahu. Tvrdil, že návod k obsluze je novým důkazem, který je mu k prospěchu, existoval v době původního řízení a v původním řízení jej nemohl uplatnit.

S tímto návodem se správní orgán I. stupně vypořádal stručně tak, že „navrhovaný nový důkaz návod k obsluze rychloměru POLCAM PC 2006 není novým důkazem a ve své podstatě nezmění rozhodnutí ve věci samé, jelikož výše uvedenými důkazy byl přestupek spolehlivě zjištěn a prokázán a neodůvodňuje ani jiné řešení otázky“.

V odvolání proti rozhodnutí o nepovolení obnovy řízení žalobce pak namítal, že „tvrzení správního orgánu je v odůvodnění rozhodnutí o tom, že návod k obsluze není novým důkazem a že jej mohl uplatnit v řízení, neodpovídá skutečnosti a že původní důkaz, tedy vytištěné fotografie je možné taktéž považovat za nepravdivý důkaz“. K této námitce se žalovaný vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí tak, že žalobcem předložený důkaz – návod k obsluze k rychloměru POLCAM 2006 „splňuje podmínku existence již v době původního řízení“ a že žalobci nic nebránilo, aby si tyto důkazy obstaral a uplatnil již v původním řízení, a že uvedené listiny mohl uplatnit v rámci odvolacího řízení, což neučinil, neboť odvolání podal opožděně.

Žalobce důvod obnovy řízení tedy spatřoval v existenci návodu na užití rychloměru, na jehož základě označil pořízené fotografie nepravdivým důkazem. Z obsahu správního spisu krajský soud mimo shora uvedené zjistil, že je v něm

založeno sdělení Dopravního inspektorátu Policie ČR ve Frýdku-Místku ze dne 8.2.2013, kterým sděluje žalovanému, že záznam o přestupku ze dne 5.9.2011 zadokumentovaný silničním radarovým rychloměrem POLCAM byl žalobci předán dne 22.10.2012. Kromě toho je součástí správního spisu ověřovací list č. 3211, v němž v bodu 8. je odkaz na dodržování návodu k obsluze, s nímž se mohl žalobce seznámit. O možnosti podání informace o řízení a vyjádření se k jeho podkladům ve smyslu ust. § 36 odst. 2 správního řádu byl totiž žalobce dostatečně poučen v předvolání k ústnímu jednání správního orgánu ze dne 12.10.2011.

Z uvedeného plyne, že navrhovaný důkaz – návod na použití není možno považovat za nový důkaz, který žalobce nemohl bez svého zavinění uplatnit v původním řízení. Nebyla tak naplněna základní podmínka povolení obnovy řízení, což je závěr, který vyplývá i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, který krajský soud na rozdíl od žalobce nepovažuje za nepřezkoumatelný. Za důvod nepřezkoumatelnosti odůvodnění nepovažuje soud ani to, že se žalovaný výslovně nevyjadřuje k námitce, že vytištěné fotografie nelze považovat za pravdivé důkazy. Tuto námitku žalobce nijak blíže nezdůvodnil, toliko odkázal obecně na komentář správního řádu a mimo to tuto námitku uplatnil až v odvolání proti rozhodnutí o nepovolení obnovy řízení.

Jako další žalobní bod namítal žalobce nesprávné posouzení věci, pokud žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí tvrdil, že žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky a že proto nemůže skutečnosti úspěšně namítat v návrhu na povolení obnovy řízení, neboť takovým postupem by byl obcházen zákon ve využití řádných opravných prostředků. Podle žalobce žalovaný zamítnutí jeho žádosti o obnovu řízení opírá o nesplnění podmínky, kterou správní řád nestanoví. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.2.2008 č.j. 3As 58/2007-117.

Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného pod bodem ad 1) se ovšem uvádí, že tyto listiny mohl žalobce uplatnit i v odvolacím řízení, ale neuplatnil, protože odvolání podal opožděně. Z nevyčerpání opravného prostředku žalovaný dovedl nemožnost žalobce uváděné skutečnosti namítat v návrhu na povolení obnovy řízení. Žalovaný zastává názor, že by takovým postupem byl „obcházen zákon ve využití řádných opravných prostředků“. I když je vyjádření žalovaného v této části odůvodnění poněkud neobratné, nejde o nesprávné právní posouzení, neboť vychází ze shora citovaného ust. § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu, dle které se obnovy řízení nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.

Žalobcem poukazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3As 58/2007-117 je k této projednávané věci nepřiléhavý, neboť řešil problém přípustnosti obnovy řízení v řízení o blokové pokutě. Krajský soud proto i druhou žalobní námitku hodnotí jako nedůvodnou.

Závěrem své žaloby žalobce vytýkal žalovanému „nesprávný výklad procesních norem“, což spatřoval ve způsobu, jakým vysvětlil podmínky pro povolení obnovy řízení. Přitom vynechal „možnost, že by se jednalo o důkazy nepravdivé“. Nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že návod na použití rychloměru bylo možno uplatnit v původním řízení a podle jeho názoru si žalovaný „důkazy na svoji obhajobu neopatřoval sám“. Podle žalobce si žalovaný také nesprávně vysvětlil zásadu koncentrace řízení, pokud tvrdí, že důkaz žalobce uplatnil až v odvolání. Ani tyto

námítky krajský soud nehodnotí jako důvodné. Jestliže žalobce vytýkal žalovanému, že vynechal možnost povolení obnovy řízení a to, že by se jednalo o důkazy nepravdivé, pak je nutno uvést, že nepravdivým důkazem je takový důkaz, který svou nepravdivostí, resp. nesprávností či zkresleností znemožňuje správnímu orgánu učinit si pravdivý úsudek o stavu dokazované věci. Žalobce tuto nepravdivost vztahoval na fotografie vytištěné ze záznamu pořízeného předmětným měřicím zařízením, k čemuž dospěl z návodu na obsluhu k tomuto zařízení. Nutno opakovat to, co bylo již shora uvedeno a sice, že návod k obsluze ani fotografie, které jsou součástí správního spisu, není možno považovat za důvod pro obnovu řízení ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Za této situace není možno žalovanému právem vytýkat, že si nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti a zabývat se tím, jestli uvedené důkazy mohou či nemohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem jeho rozhodování, tedy otázky povolení obnovy řízení. Pokud žalobce namítal, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí bylo uvedeno, že mu nic nebránilo, aby si v průběhu původního řízení tyto důkazy obstaral a uplatnil v rámci původního řízení a že v této souvislosti poukázal na důkazní břemeno v řízení o přestupku, které leželo na správním orgánu, pak ani s touto žalobní námitkou nelze souhlasit, neboť z odůvodnění jasně vyplývá, že tím žalovaný měl na mysli odůvodnění podmínky chybějící pro povolení obnovy řízení, tedy důkazu, který žalobce nemohl v původním řízení uplatnit. Závěrem pak žalobce namítal nesprávné vysvětlení žalovaného, co se týče zásady koncentrace řízení, když tvrdil, že navrhovaný důkaz žalobce uplatnil až v odvolání. Uvedenou zásadu koncentrace řízení ve smyslu ust. § 82 odst. 4 správního řádu žalovaný však hodnotil ve vztahu k uplatnění důkazu, jímž byl videozáznam přestupku (jak vyplývá na straně 2 bod 2 odůvodnění rozhodnutí žalovaného) a nikoliv k namítanému návrhu na obsluhu.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 10.března 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce